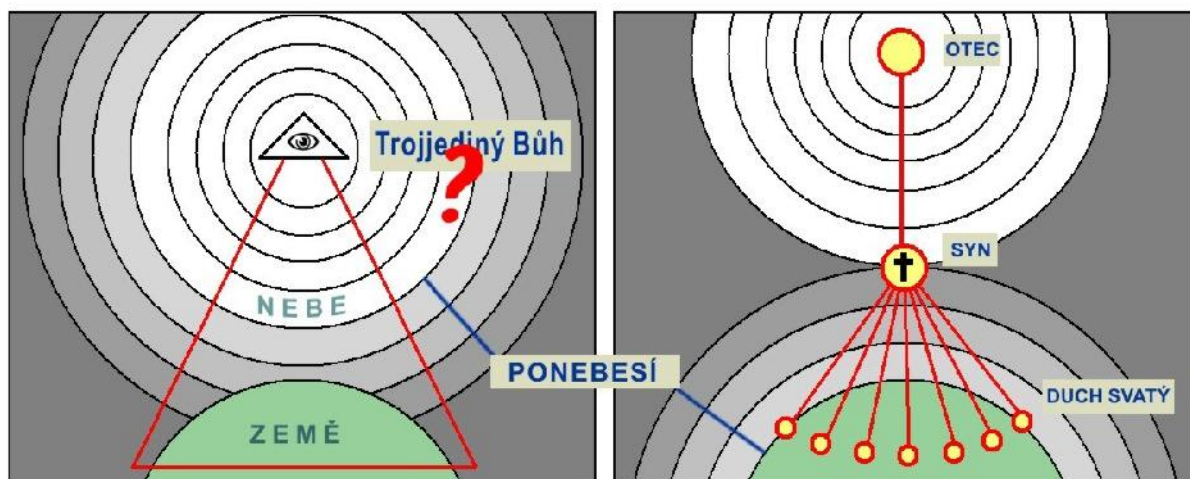

- 1) PROČ JE VOSA UPROSTŘED ZAŠTÍPNUTÁ
- 4) ODPOVĚĎ 4

V těchto stránkách se záměrně nevyhýbám ani věcem neviditelným, které se dotýkají jak vezdejšího, tak především posmrtného života. Poněbesí je něco, co Bible přímo nepopisuje, ale se kterým počítá a na které se odvolává. Já věřím tomu, že také celý vesmír a dokonce i ten duchovní, byl stvořen tímtož Božím Slovem a proto by mohl také nést shodnou strukturu Bible, jako např. vosa. Tedy i celý duchovní vesmír je uprostřed zaštipnutý a to v místě tzv. „Vylití krve beránkovy“, které je vlastně trvalým otiskem Kristovy zástupné oběti na kříži. Je to jediné místo v poněbesí, které se dotýká nebe a jediné skrze toto místo se tam můžeme dostat. Pro srovnání jsem

tradiční (náboženská) představa ponebesí dynamický model - ponebesí oddělené od nebe vytvořil dvě schemata představ o ponebesí. Jedno tradiční, které nedělá rozdíl mezi duchovními oblastmi obklopující nás i celou Zemi a nebem. Takovou představu jsem měl i já, když jsem uvěřil, že Bůh JE, ale ještě jsem nebyl křesťanem a nečetl Bibli. Bůh byl v centru svatosti, která směrem k zemi „řídla“ a vše mělo „pyramidální“ hierarchii od nejnižšího nebe k nejvyššímu, tedy až k Bohu, o kterém pak bylo celkem jedno, jestli se říkalo, že je trojjediný, nebo jednojediný. Každý pak měl zůstat na té úrovni svatosti, na jakou měl nárok podle svých skutků a nebo šel do temnoty někam dolů. To ale neodpovídá biblické zvěsti, neboť Bible uvádí, že:

Svůj boj vedeme proti nadzemským (nikoliv podzemským) duchům zla. **(Ef 6,12)**

Spasení není ze skutků. **(Gal 2,16)**

Spasení je skrze jediné jméno. **(Sk 4,12)**

Nebeské království můžeme spatřit pouze skrze nové narození. **(Jan 3,3)**

Znovu se narodit, znamená spolu s Kristem zemřít. **(Řím 6,8, Gal 2,19, Kol 3,3)**

Ježíš je Pánem všech mocností a sil. **(Kol 2,10)**

Nový zákon je plný mnoha dalších pádných argumentů, které si vzájemně neprotiřečí a které svědčí spíše pro ten druhý, dynamický model. Poněbesí je zde chápáno jako duchovní prostor světa (jakási „duše“ země) a je zcela odděleno od Nebe. Jeho „svatost“, nebo lépe řečeno míra Božího požehnání, se vzdáleností od země slábne až zcela mizí do úplné temnoty, kterou jsem už dříve nazval „Horror vacuú“ - Děs prázdna. Poněbesí je tedy jako součást světa také porušeno Hříchem, ale Nebe nikoliv. Vzniká tak podobné zaštipnutí duchovního prostoru, které názorněji ukazuje, proč jenom Ježíš je prostředníkem mezi Bohem a lidmi a v jakých souvislostech může být jen on Pánem všech mocností a sil a hlavou církve. Proto čtvrtou odpovědí na danou otázku může být:

Protože i celý duchovní vesmír má výrazný předěl mezi nebem a zemí.

Připadá mi, jakoby si Bůh kvůli nám vybral vosu a záměrně ji omezil na létacích schopnostech, abychom si toho zaštipnutí lépe všimli. Jiný důvod jsem nevypátral. Protože jde o spasení, znovu považuji za důležité upozornit, že chápat a rozumět těmto nákresům o prostorovém zaštipnutí duchovního světa není podmínkou spasení. (Jistě se nakonec ukáže, že je to mnohem složitější. Čas i prostor tam může mít více dimenzí, než na zemi.) Rozhodující je pouze a jenom to, jestli přijímáme, následujeme a milujeme Pána Ježíše a také on sám se ničím jiným neřídí. Tedy má-li třeba nějaká starší sestra tu tradiční, nebo třeba i žádnou vizuální představu, ale přitom miluje Pána a má vnitřní svědectví o jeho přítomnosti ve svém životě, také dobře. Živá víra je ze slyšení Božího Slova (čili tehdy, když Bůh mluví do našeho srdce), nikoliv z našich představ. Naopak pouhé racionální pochopení toho, jak to funguje při spasení prostorově, samo o sobě spasení nezajistí.

Různá svědectví z tzv. klinické smrti vypovídají různě, některá mluví o předělu, ke kterému se dostali a pak byli posláni zpátky, někteří mluví o místě temnoty, kterým museli projít a pak se setkali s Kristem, který je poslal zpátky, někteří prožili klinickou smrt a s nikým se nesetkali. Myslím, že podle těchto svědectví by se také neměla řídit naše víra, (klinická smrt ještě není skutečná smrt), mohou však pomoci našim představám. Většinou se shodují v jedné věci, duše uvolněná z těla zakouší velikou volnost, především osvobození od všech bolestí, zakouší euforii a radost. Rozhodně si nemyslím, že by už to samo znamenalo nebe, nebo spasení, to by bylo dost málo. Bible zaslibuje mnohem úžasnější věci. Podle mého názoru a podle toho dynamického (vosího) modelu se všechny duše po smrti ocitnou na stejném místě v ponebesí a čekají na soud. Rozdíl je jen v tom, že ti co přijali Ducha Kristova jsou **shromážděni** kolem centrální osy a ostatní jsou **rozptýleni** směrem k temnotě. Mohou spolu dokonce mluvit, jak říká Kristovo podobenství o Lazarovi a boháči i když je mezi nimi nepřeklenutelná propast:

A nad to vše jest mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo – i kdyby chtěl, nemůže přejít odtud k vám ani překročit od vás k nám. (Lukáš 16,26)

Myslím tedy, že i místo čekání na soud, je také rozděleno na dvě odlišné části. Místo shromáždění v Duchu svatém a místo rozptýlu, znovu připomínající princip kapky. Kde potom zasedá „Soudná stolička Kristova“, jestli ještě před předělem, nebo až v nebi za ním, nevím. Bible říká, že spravedlivě souzena bude každá duše a také nevím, jestli soud probíhá průběžně, nebo zasedne až na „Konci věků“. Pak by ovšem u Pána v nebi zatím nemohl být nikdo. Myslím, že soud probíhá (proběhne) v Boží Slávě (tj. v záři jeho svatosti) s každým zvlášť a se všemi současně v jakémsi multidimenzionálním časoprostoru, ale to jsou jenom mé fantazie a není to důležité. Dynamické schéma ponebesí je tedy spíše jen biblicky ideovým modelem vycházejícím z pravd evangelia a inspirovaným vosou.

